

mig — og jeg troer virkelig, at jeg har offret saamegen Opmærksomhed paa denne Gjenstand, at jeg i den Henseende ikke kan lade mig aflede fra min Anskuelse ved de enkelte Dtringer, som falde om Kjøbstædernes haarde Tryk, og som mere maa være begrundede i, hvorledes Krigsstaten kan have rammet enkelte Personligheder, som udgive deres Anskuelse for den almindelige, end i Byrden i det Hele — jeg siger, det forekommer mig, ved at overskue hvad Kjøbstæderne have erlagt i Krigsstat, og ved at sammenligne det med hvad Landet har erlagt, at naar Kjøbstæderne ikke kunne bære den Krigsstat, som var dem paalagt i Aaret 1848, saa maa det staae sig langt værre med vore Kjøbstæder, end det af andre Data synes at fremgaae (Sa!), thi naar Kjøbstæderne ved denne Leilighed klage saameget, og naar det hedder, at de skulle være meget haardt trykkede, og naar man seer, at Consumptionsindtagterne stige, og at Virksomheden i de Kjøbstæder, som ligge ved Søen og som have Skibsfart, iltager, saa kan jeg paa ingen Maade bringe disse to Ting, som ere hinanden modsatte, i Samklang, og saa maa jeg antage, at Kjøbstædernes Klager, overhovedet — jeg har i den hele Fremstilling, hvad jeg maa bemærke, intet Hensyn taget til den enkelte Kjøbstad, der som Fredericia, befinder sig i en ganske anden anomal Tilstand — saa maa jeg antage, at disse Klager overhovedet, som jeg har antydet, mere have deres Grund i den Maade, hvorpaa Enkelte kunne berøres af Krigsstaten, og i Enkeltes Anskuelser, end de ere begrundede i Kjøbstædernes almindelige Forhold.

Det er oftere blevet sagt, at man ikke burde fordele Krigsstaten mellem Kjøbstæderne efter Folketallet, fordi der i endeel Kjøbstæder findes mange Individer, som egentlig ikke kunne ansees som Kjøbstadborgere, men som kun ere Agerbrugere, der boe indenfor Kjøbstadens Omraade, og man har derfor indvendt saare Meget mod den i Lovudkastet antagne Fordelingsmaade. Der er derfor ogsaa fremkommet et Uendingsforslag, som gaaer ud paa, at „til Kjøbstædernes Folketal skal ikke henregnes saadanne Familier, som uden al anden borgerlig Næring alene leve af Udsæbrug; derimod med-

regnes Smaakjøbere og Dagleiere.“ Det er en Tanke, som det forekommer mig allerede blev udtalt under den første Behandling af Loven. Jeg skal i den Anledning gjøre opmærksom paa, at Udvalget forsaavidt er enig deri, at Fordelingsmaaden efter Befolkningen er u hensigtsmæssig og man har derfor foreslaaet en anden Fordelingsgrund, nemlig et Gjennemsnit af Assurancesummerne og af Befolkningen, ikke som den var i Aaret 1840, men i Aaret 1845, da den sidste Folketælling fandt Sted, som vi kunne tage Hensyn til. Derfor vilde De kaste Blikket paa den Tabel, som er vedføjet Udvalgets Betænkning, og betragte den Sum, der efter denne Fordelingsnorm vil falde paa hver Kjøbstad, saa vilde De først finde, at de bornholmske Kjøbstæder, over hvis Overbebyrdelse, naar man gaaer efter Folketællingen af 1840, der er blevet klaget saameget, derved vilde faae en meget betydelig Nedsættelse, ja, jeg troer mig til at sige, at de vilde faae en større Nedsættelse, idetmindste flere af dem, end om man udelod af Befolkningen den Deel, som notorisk lever af Agerbrug, og at ligeledes enkelte andre Kjøbstæder, over hvis svære Beskatning der er blevet klaget, ogsaa vilde blive betydelig mindre berørt. Jeg skal i den Henseende gjøre opmærksom paa, at Rødby, over hvis svære Beskatning der under den første Behandling blev klaget, og som i 1848 svarede 404 Rbd., naar man antager Udvalgets Fordelingsnorm, kun vilde komme til at svare 326 Rbd. eller kun $\frac{3}{4}$ af hvad den svarede i 1848; og at det netop ogsaa vilde være Tilfældet med Fredericia, at dens Næringskrigsstat, naar blot Udvalgets Fordelingsnorm antages, vilde nedsættes til $\frac{3}{4}$, nemlig fra 1592 Rbd. til 1260 Rbd.; hvad forøvrigt Fredericia specielt angaaer, skal jeg til Slutningen endnu sige et Par Ord. Man troer, at det i Almindelighed, saaledes som det ogsaa er sagt i Betænkningen, er Tilfældet med Stæder, som med det enkelte Individ eller den enkelte Familie, at Velhavneheden og de bedre Vilkaar, i det Mindste til en vis Grad, afspeile sig i den bedre Bolig, og at derfor Assurancesummerne ere et af de meest passende Momenter, naar man vil bedømme Kjøbstædernes relative